

[Hans Hansen (Rørby).]

og Flæskepriser, saa det er gjort til en raffineret Luksus for Arbejderne at spise Flæsk, og han kunde godt have omtalt, at Kaffen er fordyret med 1 Kr. 7 Øre pr. kg, og meget, meget mere.

Naar saa Landbruget er blevet støttet af Arbejderne paa denne Maade til at forrente de Kapitaler, der maaske ikke uden dette kunde have faaet sin Rente, saa var Regeringen fri for at komme dybere ind paa Problemet med den Kapitalisme, som Socialdemokratiet altid har bekæmpet, vel at mærke paa Papiret og i Teorien. Ordningerne var det modsatte, nu paalignede Regeringspartierne, ja, alle de store Partier, Arbejderne og Forbrugerne i dette Land højere Leveomkostninger for at fremskaffe Rente til den af Partiet forhadte Kapitalmagt. Ak ja, det var en bekvem Maade at bekæmpe Kapitalmagten paa. Den alt for høje Prioritering, som havde fundet Sted, var der ikke Forrentningsbasis for, og derfor skulde den være nedskaaret i Stedet for at blive sikret.

Derefter har man stadig støttet Industrien ved Valutarestriktioner, Arbejderne ved Kødskort, Fiskekort, Byggelaan, Nødhjælpsarbejder og Arbejdsløshedsunderstøttelse, Ferieordning med Løn o. s. v., o. s. v. Der er ingen, der i Dag kan overse, hvem der støtter hvem, og hvem der egentlig betaler. Det eneste, der er sikkert, er, at alle bliver misfornøjede, for den ene tror, den anden faar for meget, og nu kan vi allerede skimte et nyt Udslag af denne fordærvelige Politik, L. S.-Bevægelsen, Bondepartibeveægelsen. Det er det sidste Udslag, den nyeste Forlængelse af Socialdemokratiets og Fagforeningernes, de Konservatives og hele den beskyttede Industris Politik. Det vil føre Landbruget paa Afveje, det er en ny Monopolpolitik, og det vil sikkert ikke vare længe, før Landbrugsproduktionen bliver udsat for Talen om Strejke, om en Standsning af Levnedsmidlerne til Byerne, som nu skal forsøges.

Jeg var forbavset over at høre det ærede Medlem Hr. J. S. Fogets Tale i Eftermiddag. Man overgik jo fra den Side, hvad Socialdemokratiet har talt om med Hensyn til Statsgaranti for Produktionen o. s. v., o. s. v. Videre, videre Prisfordyrelsens Vej, som betyder stigende Arbejdsløsh-

hed og Kapløb mellem denne og Kriseforanstaltningerne, disse Kriseforanstaltninger, hvormed man søger at bekæmpe Arbejdsløsheden. Det er en Skrue uden Ende. Hvis vi skal løse Arbejdsløshedsspørgsmaalet, saa maa vi den modsatte Vej, og vi maa bortskaffe den kunstige Vare- og Produktionsfordyrelse.

Jeg ser i Bladet „Rød Ungdom“ for December, at Socialministeriets Konsulent i Beskæftigelsessspørgsmaal, Hr. Jørgen S. Dich, her har skrevet en god, men meget pessimistisk Artikel, som han kalder: Arbejdsløshedens Afhjælpning paa langt Sigt. I denne Artikel siger nævnte Forfatter, jeg beder om Formandens Tilladelse til et ganske kort Citat —: „at den hidtil førte Erhvervspolitik har i det store og hele udtømt sine Virkninger med Hensyn til at skaffe Beskæftigelse“. Med den hidtil førte Erhvervspolitik mener Jørgen Dich Valuta-centralen og Kronesækningen. Jeg tror godt, at man kan udtrykke sig endnu stærkere og sige, at den hidtil førte Erhvervspolitik ganske aabenbart har spillet Fallit med Hensyn til at løse Arbejdsløshedsspørgsmaalet, eller med andre Ord, at Prisfordyrelsespolitikken er brudt sammen som Middel til Beskæftigelse.

Ved Finanslovforslagets første Behandling paaviste jeg ved forskellige Talopstillinger, at det ikke er Forholdene paa Verdensmarkedet, der er noget i Vejen med, stort set. Vi udfører en Varemængde halvanden til to Gange saa stor som før Verdenskrigen og til Priser, der ligger 10—20 pCt. højere pr. Enhed, og det er heller ikke Folkets Dygtighed, der er noget i Vejen med, eller Jordens Ydeevne. Vi producerer mere end dobbelt saa meget som før Verdenskrigen. Produktionen til Eksport er steget med over 100 pCt., og Folketallet er kun steget med 30 pCt. Vi skulde altsaa umiddelbart betragtet kunne leve kongeligt, naar Priserne paa vore Eksportvarer er højere pr. Enhed.

Det er derfor paa helt andre Felter, Fejlen findes, og paa helt andre Felter mener jeg, at den politiske Indsats skal gøres. Fejlen ligger først og fremmest i, at Pantsætningen af Landets Jord har fundet Sted. Dette er den dybeste Aarsag til en Række Forøtelser, der samler sig i en stor og ulige Formuefordeling, hvor